

Zelfrealisatie

JNANA YOGA (ADVAITA VEDANTA)

ALS WE HET SAMENGESTELDE WOORD "ZELFREALISATIE" ONTLEDEN, DAN KOMEN WE AL GAUW TOT VOLGENDE VASTSTELLING: "ZELF" EN "REALISATIE". HET ZOU DUS BETEKENEN DAT WIJ ONS "ZELF" ZIJN KWIJTG ERAAKT EN DIENEN TE REALISEREN!

Nu kunnen we ons twee vragen stellen:
Zijn we dan onszelf kwijtgeraakt, en hoe was dat dan mogelijk?

Wat is dan dat "onzelf" of datgene wat we zijn kwijtgeraakt en wat dienen we dan te realiseren?

In het woord realiseren zit verwerklijken. En wat is werkelijk? Datgene wat voor ieder mens opgaat en hetzelfde is. Het is dus de verwerklijking van datgene wat we uiteindelijk zijn, en door een onjuiste identificatie, uit het oog zijn verloren. Het is ons diepste zelf, of datgene wat de religies God noemen. Het Christendom huldigt de weg van het dualisme, m.a.w. ik en God. Maar als God oneindig is, hoe kun je dan bidden tot God, vanuit het beperkte "ik", dit is uitgesloten.

De snelste weg tot onszelf is de weg van het non-dualisme. Hiermee wordt bedoeld dat we al bij voorbaat dat zijn, waar we naar zoeken. In het dualisme, ik en God, is de af te leggen weg immens, want hoe kan het kleine ik God verwerklijken, als God oneindig is en ik het kleine atoom.

Het deïsme beschouwt God als schepper, maar het theïsme gaat nog verder en aanziet God als schepper en als bestuurder (Christendom). Dit is uiteraard een onhoudbare situatie.

IN DE YOGA-FILOSOFIE HEEFT MEN DRIE WEGEN:

De HATHA-YOGA: Deze yogis beweren dat het lichaam fit moet worden gehouden opdat het onderzoek volbracht kan worden zonder belemmeringen. Ze beweren ook dat het leven verlengd moet worden, zodat het onderzoek naar een succesvol einde kan worden geleid.

De BHAKTI-YOGA: Is het pad van liefde en toewijding, verering en overgave. Dit wordt gewoonlijk als tegenhanger van Zelf-onderzoek beschouwd, omdat het toch gebaseerd is op de dualiteit van vereerder en vereerde, hij die liefheeft en de geliefde, terwijl ZELF-onderzoek uitgaat van non-dualiteit.

JNANA-YOGA: (Advait Vedanta) wordt geboren in de onderlinge causerie tussen diegene die zich heeft gerealiseerd, en diegene die zoekende is.

Een weg, die niet zo bekend is, in de Indische Filosofie, wordt Jnana Yoga, of bevrij-

Zelfrealisatie

ding door inzicht en wijsheid genoemd, maar een juister woord hiervoor is ongetwijfeld de naam: Advait vedanta, of de weg tot bevrijding door inzicht.

Vedanta of Jnana yoga vindt men al terug in de Rig Veda, die werd opgeschreven 2.500 jaar voor Christus, maar die toen vermoedelijk als orale traditie al talloze eeuwen bestond. Vedanta betekent, "het heilige weten" en zij beweert dat, "om wezenlijk te kunnen begrijpen waar het over gaat", het in de praktijk noodzakelijk is, een leermeester van vlees en bloed te vinden, m.a.w. de Goeroe (bevrijder, eenmaker). Zonder hem kan men wel alle filosofische literatuur lezen, maar men komt daarmee niet tot het verlichtende

wustzijn, die we verlichting noemen. Als dit bewustzijn is gerealiseerd, spreken we van verlichting.

Als we voor het eerst deze dingen lezen, en er is nog geen weg afgelegd, in het zoeken naar onszelf, m.a.w. naar wie of wat we uiteindelijk zijn, naar blijvend geluk, dan is het in het begin moeilijk, om te begrijpen, wat hier naar voor gebracht wordt. Laat U daarvoor niet ontmoedigen en zeker niet als het de eerste keer is dat U zoiets hoort. Het is al heel wat, als U zich aangetrokken voelt tot deze benaderingswijze, die voor weinigen is weggelegd.

Als jullie deze weg volgen om kennis op te doen, dan zijn jullie aan het verkeerde adres, dan zou ik zeggen, ga naar de universiteit. Hier valt niets te rapen. Trouwens, alles wat er te rapen valt is niet de moeite waard, zelfs niet het winnen van een super Lotto-pot. Als jullie deze weg volgen, worden jullie zakken binnenste buiten gekeerd, zodat er niets meer in over blijft.

Vaak hoort men de vraag, hier in deze middens, waarom er zo weinig bonafide meesters of goeroes te vinden zijn? Wel, omdat er zo weinig mensen zijn die ernstig zoeken. Er zijn altijd meer bonafide goeroes ter beschikking dan ernstige zoekers.

Als je naar de lezingen komt, is het niet voor iets te leren, wel voor veel af te leren. Af

te leren, dit is nog te strikt gezegd, ik hoor liever "om veel los te laten", want voor los te laten, hoeft te niets te doen, juist maar scherp te kijken, onderscheid maken.

Je hebt genoeg van de natuur of je diepste Zelf meegekregen, om dit aan te kunnen. Dit is je geboorterecht. "IK BEN", of het blijvende element in mij is voldoende. Op dit IK BEN kun je verder bouwen. Meer hebben we niet nodig, alles wat meer is, is ballast, die we later toch weer overboord moeten gooien, of

ZIJ DIE INSTINCTIEF DE MENING ZIJN TOEGEDAAN, DAT HET BLIJVEND GELUK TE VINDEN IS, WEL HET ZIJN DIEGENEN, DIE NIET BIJ DE PAKKEN WILLEN BLIJVEN ZITTEN, EN OP ZOEK GAAN.

kennen, waaraan steeds wordt geappelleerd, in de tegenwoordigheid van een levende Meester, immers men leest de tekst, in de termen van zijn eigen niveau en men maakt begrippen van die ene Ervaring, die bij definitie alle begrip te boven gaat.

HET TIJDELIJKE KAN NIET BEVATTEN WAT HET ONEINDIGE IS

Het gaat hier over de ontdekking, de wezenlijke herkenning, dat de wereld en ikzelf, enkel bestaan uit hetzelfde, ondeelbaar be-

achter laten.

Advait vedanta of Jnana yoga heeft enkel tot doel, door inzicht, tot ons Zelf te komen. We moeten steeds de vraag stellen: "Wie of wat ben ik eigenlijk"?

Ik vraag U dan ook, niet klakkeloos te aanvaarden, wat hier naar voor gebracht wordt, maar het ook a-priori niet te verwerpen, maar rustig in Uzelf na te gaan, en U af te vragen "is dit wel zo". Hier worden geen dogma's verkondigd.

Als we even tijd durven maken voor onszelf, en even stil te zijn, en ons de vraag te stellen "Wat wil ik eigenlijk", dan krijgen we als antwoord van ongeveer 999 mensen op 1.000: Gelukkig zijn.

Waarom zijn de meeste mensen ongelukkig en onvoldaan, wel, omdat zij geluk zoeken, daar waar het niet is te vinden. Zij zoeken geluk in objecten, en zijn er door gefascineerd. Maar zij die iets verder hebben gekeken dan hun neus lang is, hebben kunnen vaststellen dat het geluk niet te vinden is in geld, objecten, macht, zintuiglijke prikkeling, lichamelijk genot enz...

Zij die instinctief de mening zijn toegedaan, dat het blijvend geluk te vinden is, wel het zijn diegenen, die niet bij de pakken willen blijven zitten, en op zoek gaan. Het zijn diegenen, wiens honger naar het hogere, naar God of naar het Zelf, of hoe je het ook wil noemen, onvoldaan is gebleven.

We hoeven geen geleerde te zijn, als we genoeg intelligent zijn, doodgewone mensen kunnen het ook, het is voor éénieder van ons weggelegd, gaan we toch verder zoeken dan onze neus lang is, want we willen nu eenmaal deze vicieuze cirkel, van dit aardse tranendal doorbreken.

Ik kan U ten stelligste, en voor 100 % verzekeren dat, als U ernstig zoekt, gij Uzelf zult vinden, dat "verlichting" de uiteindelijke beloning zal zijn. Dat bevrijding dan niet kan uitblijven. En bevrijding kan dan nooit meer door iets beperkts, ongedaan worden gemaakt. Want bevrijding is onbeperkt. Wanneer het ego oplost in het cosmisch bewustzijn of onszelf, jubelt een gans heelal! Het paradijs der hemelen ligt in U, niet buiten

U, staat ergens in de Bijbel. Dus, willen we komen tot onszelf, tot eeuwig blijvend geluk (ananda in heet sanskriet), onafhankelijk van elke verschijningsvorm, van elke beperking, van de dood, dan moeten we de weg van buiten, naar binnen terug bewandelen nml. Van de wereld, naar lichaam, van lichaam naar zintuigwaarnemingen, van zintuigwaarnemingen naar denken, van denken naar voelen. Want het gevoel staat het dichtst bij ons Diepste Zelf. Verder kunnen we als persoonlijkheid, als ego nooit geraken.

Ik heb het grote geluk gehad, jarenlang, bijna wekelijks in de tegenwoordigheid van zo'n uiterst zeldzame guru te mogen vertoeven die, als je in z'n ogen keek, geen dollars

zag rinkelen, maar je ogenblikkelijk bewust maakte van je eigen beperktheid als ego. De brug, de deur, de poort tot het ZELF is "IK BEN", waarom? Omdat Ik ben alle eigenschappen bezit van het Zelf. Zoals de golf, alle eigenschappen bezit van de oceaan, maar niet de oceaan is, in haar grootsheid. Ik BEN, of de golf is natheid. De weg langs de natheid, tot de oceaan, is de kortste weg. Je bent uiteindelijk jezelf nooit kwijtgespeeld, want je bent heel de tijd verbonden met het Zelf, met die oceaan van liefde, langs die natheid om.

Het is toch zeer eigenaardig, dat we steeds denken, dat we, om onszelf te zijn, of datgene te zijn, welke we "denkbeeldig" zijn kwijtgeraakt, dat we daar een inspanning hoeven voor te leveren, om het zagezegd terug te kunnen krijgen. Niets is minder waar. Voor hetgeen je niet bent kwijtgeraakt, hoef

Zelfrealisatie

je ook niet te zoeken. Het enige wat we dienen te doen is: helder te leren kijken naar wat er gebeurt. Naar wat blijvend is, en wat tijdelijk is, en zo gaan we ons langzamerhand vestigen in dit "Ik ben". Niet, dat je nu niet bent "Ik ben", maar het ontgaat je. En hoe meer we kijken als kenner, als waarnemer, ontstaat er langzamerhand een afstand, tussen het waargenomene en dat "Ik Ben". Dit kenner zijn, is helemaal geen activiteit. Activiteit verschijnt altijd in "Ik ben".

We leven nu éénmaal in een maatschappij van doeners. Misschien kijkt men in India, daar anders tegenaan. Om terug thuis te komen, of onszelf te zijn, onze oorsprong, daar hoeven we dus niets voor te doen, te leren of te verwerven.

Het is dan ook zeer nuttig, dat we onjuiste ideeën, waardeloze verworvenheden, waar we ons onterecht aan vastklampen, opgeven. We denken nog steeds, dat het geluk elders ligt, bij de dure auto van de buurman, in een ander land, achter de groene horizon. We hebben hierover genoeg voorbeelden. Dit is één van de grootste misleidingen, in de denkbeeldige zoektocht naar onszelf. Een zoektocht die uiteindelijk niet bestaat.

Enkel het ZELF, is die ene werkelijkheid, die realiteit. Als we dit éénmaal hebben kunnen zien, kunnen vatten, langs alle kanten bekijken, dan gaan we niet meer van de ene spirituele markt naar de andere, gaan we spiritueel niet meer op shopping. Want wie, of wat gaat op shopping, wel dit ego, die persoonlijkheid, die het denken met zich meeneemt, en denkt, zo het shoppen efficiënter te maken. Hoe meer we daar ons accent leggen, hoe verder we van huis wegzijlen, tot de dag komt dat we vermoeid en onvoldaan tegen de raffen worden geslingerd.

Ja, het is spijtig dat de meeste mensen, vooraleer zij ernstig zoeken, eerst door een soort bankroet moeten gaan.

De aanwezigheid van het ZELF, is iets zo natuurlijk, is zo evident, zo vanzelfsprekend, dat haar aanwezigheid ons is ontgaan. We hebben onszelf of het Zelf, de rug toegekeerd, zonder het te beseffen. Allegorisch zou je kunnen stellen: is het de val van het aards paradijs. Het is daarom dat, vanaf het ogenblik, dat we onszelf terug zijn, we kunnen vaststellen, dat het er heel de tijd is

geweest, zonder dat we er bewust van waren. Waarom? Omdat ons zwaartepunt lag in de verschijningsvormen, hoe subtiel deze ook waren.

Ook hoor je dikwijls de stelling naar voor brengen van: dat het zo moeilijk is, om in het dagelijkse leven van stress en werk, aan je diepe Zelf te denken of aan te werken. Vergeten is hij dat hij heel de tijd het Zelf is, of hij wil of niet!

De goeroe of de verlichte, is steeds verankerd in het Zelf. Hij is het Zelf. Alles wat verschijnt en weer verdwijnt, is door de gratie van het Zelf. Het Zelf of ikzelf, kan mij nooit verlaten, want IK BEN, het IK ZELF. Altijd ook, tijdens de dagelijkse activiteiten.

In India brengt men de stelling naar voor, dat de goeroe altijd in jou is, niet buiten jou. Hij tracht steeds de onjuiste identificatie van de leerling ongedaan te maken. Het is z'n bedoeling, de leerling van het waargenomene, van de objectenkant, dus van de wereld van de zintuigen, mee te nemen naar het subject, naar datgene wat onconstateerbaar, niet waarneembaar is en blijvend is. Want om je Zelf te kunnen constateren, zou je uit je Zelf moeten kunnen treden, en dat is nu eenmaal onmogelijk.

Als we alles hebben gegeven, alles hebben losgelaten, dan pas kan het geluk "ananda" zich manifesteren, als er geen barrières meer zijn. Dan zijn we het geluk zelf. Dan hoeven we het geluk niet meer te zoeken, buiten onszelf, in allerlei objecten, in de wereld. Dan zijn we het geluk, tout court, de realiteit, datgene wat voor ieder mens opgaat!

Lezingen over Advaita vedanta gaan regelmatig door bij de auteur van deze publicatie.

Erik-Georges de Hoog

Rue Longue, 2b 7910 ARC-AINIÈRES (even ten zuiden van de stad Ronse)

Tel.: 069.35.31.38 GSM: 0496.35.76.91